



# MONITORUL OFICIAL

## AL

### ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 520

PARTEA I  
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 26 iulie 2012

#### SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
<b>DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE</b>			
Decizia nr. 417 din 3 mai 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor .....	2-5	administrare specială la Societatea Comercială „Uzina Mecanică București” — S.A. — filială a Companiei Naționale „Romarm” — S.A. ....	6-7
<b>ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE</b>			
1.009. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 3.080/2008 privind constituirea Comitetului de investiții pentru Fondul de participare JEREMIE pentru operațiunile domeniului major de intervenție 1.2 „Accesul la finanțare al întreprinderilor mici și mijlocii” din cadrul axei prioritare 1 „Un sistem de producție inovativ și ecoeficient”, Programul operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” 2007—2013 ....	5-6	4.835. — Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului pentru modificarea Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 4.393/2012 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării .....	8
<b>ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR</b>			
1.377. — Ordin al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri privind instituirea procedurii de		133. — Decizie privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Hotărârii arbitrale nr. 8 din data de 9 iulie 2012, având ca obiect stabilirea formei finale a Metodologiei privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme pentru radiodifuzarea de către organismele de televiziune a fonogramelor de comerț sau a reproducerilor acestora, prin gestiune colectivă obligatorie .....	9-16

# DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

### DECIZIA Nr. 417

din 3 mai 2012

#### referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror  
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, excepție ridicată de Anca Gârbo în Dosarul nr. 1.054/117/2011 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 986D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.489D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, excepție ridicată de Cristina Donia Bodnariuc în Dosarul nr. 2.498/115/2011\* al Tribunalului Caraș-Severin — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.616D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010, excepție ridicată de Cosmina Candrea în Dosarul nr. 767/117/2011 al Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul parțial identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 986D/2011, nr. 1.489D/2011 și nr. 1.616D/2011, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.489D/2011 și nr. 1.616D/2011 la Dosarul nr. 986D/2011, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca

neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

#### CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 mai 2011, pronunțată în Dosarul nr. 1.054/117/2011, și Sentința civilă nr. 4.583/2011 din 24 octombrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 767/117/2011, **Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor.**

Prin Sentința civilă nr. 851 din 11 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 2.498/115/2011\*, **Tribunalul Caraș-Severin — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor.**

Excepția a fost ridicată de Anca Gârbo, Cristina Donia Bodnariuc și Cosmina Candrea.

**În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii excepției susțin, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 a fost adoptată fără respectarea condițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție. În acest sens, arată că cele arătate în preambulul ordonanței de urgență reprezintă mai degrabă rațiuni de oportunitate, însă nu justifică existența unei situații extraordinare și nici a urgenței emiterii acestui act normativ de către Guvern. De asemenea, arată că drepturile materiale convenite pentru îngrijirea copilului au fost stabilite în temeiul dispozițiilor Legii nr. 257/2008 care modifică Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005. Or, modificarea dispozițiilor legii amintite nu putea fi făcută prin ordonanță de urgență, ci tot prin lege. Totodată, textul de lege criticat este contrar dispozițiilor art. 44 și art. 47 din Constituție, precum și dispozițiilor art. 20 din același act normativ fundamental, prin raportare la dispozițiile art. 1 din primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, indemnizația pentru creșterea copilului până la 2 ani reprezintă un „*bun*” în sensul dispozițiilor internaționale arătate și în acord cu cele reținute de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. În plus, există o „speranță legitimă” de a primi această indemnizație, de vreme ce acest drept a fost obținut într-un anumit cuantum. De asemenea, este încălcat principiul securității juridice și încrederii legitime, întrucât intervenția legislativă criticată nu a fost previzibilă. Dispozițiile art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 sunt criticate și din perspectiva încălcării principiului constituțional al neretroactivității legii civile. În acest sens, autorii excepției arată că dreptul și cuantumul indemnizației pentru creșterea copilului

au fost stabilite în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005, astfel că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 ar fi trebuit să se aplice doar persoanelor care nasc după intrarea în vigoare a acestui din urmă act normativ. În sfârșit, întrucât prevederile de lege criticate aduc atingere unor drepturi fundamentale, autorii excepției consideră că sunt încălcate și prevederile art. 53 din Constituție, întrucât nu au fost respectate cerințele acestui text constituțional referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți.

**Tribunalul Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale și Tribunalul Caraș-Severin — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

**Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. Astfel, cu privire la critica de neconstituționalitate extrinsecă, arată că legiuitorul a motivat temeinic situația extraordinară care a determinat emiterea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 în raport cu dificultățile de susținere a măsurilor de protecție socială plătite de stat, în contextul condițiilor financiare dificile și recesiunii înregistrate în activitatea economică din România, ceea ce justifică totodată urgența reglementării, prin adoptarea unor măsuri imediate. De asemenea, consideră că nu sunt întemeiate nici criticile raportate la dispozițiile art. 115 alin. (6) din Constituție, dreptul la concediu și indemnizația pentru creșterea copiilor nefiind un drept fundamental. În sprijinul celor arătate invocă și cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 765/2011.

**Avocatul Poporului** consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că motivele menționate în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 sunt de natură a justifica atât existența unei situații extraordinare, cât și urgența reglementării. De asemenea, arată că drepturile la care se referă art. 30 din actul normativ amintit nu sunt drepturi fundamentale, astfel că nu poate fi reținută încălcarea dispozițiilor art. 53 din Constituție. Totodată, nu se aduce atingere nici dreptului de proprietate privată, legiuitorul având competența exclusivă, potrivit dispozițiilor constituționale, de a stabili cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate în așa fel încât să nu afecteze interesele generale sau interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, în egală măsură ocrotite. În sfârșit, consideră că nu sunt încălcate nici dispozițiile art. 47 din Constituție, întrucât legiuitorul are, de asemenea, competența de a stabili și de a modifica, ori de câte ori apare această necesitate, condițiile și criteriile de acordare a plății indemnizațiilor pentru creșterea copilului, modul de calcul și criteriile de acordare a acestora, având în vedere nevoia de a asigura un nivel de trai decent și dreptul la protecție socială, dar și posibilitățile economico-financiare existente în diferite intervale de timp. În același timp, quantumul indemnizației nu trebuie să fie neapărat proporțional cu valoarea contribuției la fondul de asigurări sociale, pentru că această contribuție nu constituie un depozit ce urmează a fi restituit, iar indemnizația pentru creșterea copilului și celelalte drepturi de asigurări sociale se acordă în conformitate cu principiile subsidiarității și ale solidarității sociale.

**Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

## CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 10 decembrie 2010, dispoziții potrivit cărora:

*„(1) Persoanele care au născut sau nasc până la data de 31 decembrie 2010 inclusiv, precum și cele care au adoptat sau adoptă copilul, cărora li s-a încredințat sau li se încredințează copilul în vederea adopției sau care au sau vor avea copilul în plasament, în plasament în regim de urgență, cu excepția asistentului maternal profesionist, ori care au fost sau urmează să fie numite tutore până la această dată beneficiază de drepturile reglementate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 7/2007, cu modificările și completările ulterioare.*

*(2) Începând cu 1 ianuarie 2011, pentru persoanele prevăzute la alin. (1), indemnizația pentru creșterea copilului se acordă în quantum de 75% din media veniturilor nete lunare realizate în ultimele 12 luni anterioare nașterii copilului sau, după caz, anterioare adopției, încredințării în vederea adopției, stabilirii măsurii plasamentului sau a plasamentului în regim de urgență sau a instituirii tutelei, dar nu mai puțin de 600 lei și nu mai mult de 3.400 lei.*

*(3) Dispozițiile alin. (2) se aduc la cunoștința beneficiarilor prin emiterea unei noi decizii de către agențiile teritoriale.”*

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că aceste dispoziții de lege contravin următoarelor prevederi ale Constituției: art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată, art. 47 privind nivelul de trai, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți și art. 115 alin. (4) referitor la condițiile emiterii ordonanțelor de urgență. De asemenea, consideră că sunt încălcate și dispozițiile art. 20 din Constituție prin raportare la prevederile art. 1 din primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prevederi referitoare la proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că argumentele invocate de autorii acesteia pun în discuție atât probleme de constituționalitate extrinsecă, cât și aspecte de constituționalitate intrinsecă.

Cât privește critica de neconstituționalitate extrinsecă formulată de autorii excepției, Curtea constată că aceasta privește neîndeplinirea condițiilor stabilite de art. 115 alin. (4) din Constituție pentru emiterea ordonanțelor de urgență.

Referitor la aceste condiții, Curtea, în jurisprudența sa, a statuat că Guvernul poate adopta o ordonanță de urgență numai dacă există o situație extraordinară, reglementarea acesteia nu poate fi amânată, iar urgența este motivată în cuprinsul ordonanței (Decizia nr. 109 din 9 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 18 martie 2010).

Curtea a precizat totodată că situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun, aspect întărit și prin adăugarea sintagmei „a căror reglementare nu poate fi amânată” (Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005,

și Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010).

De asemenea, prin Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009, a arătat că pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public. Totodată, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 421 din 9 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 30 mai 2007, Curtea Constituțională a statuat că „urgența reglementării nu echivalează cu existența situației extraordinare, reglementarea operativă putându-se realiza și pe calea procedurii obișnuite de legiferare”.

Din considerentele Deciziei nr. 109/2010 se desprinde însă și concluzia că simpla invocare a oportunității, rațiunii și utilității reglementării nu este suficientă pentru a se considera că există o situație extraordinară și urgentă care impune emiterea unei ordonanțe de urgență de către Guvern.

Având în vedere toate aceste aspecte, Curtea reține că cele prezentate în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 constituie mai degrabă rațiuni care țin de necesitatea ori oportunitatea emiterii acestui act normativ, decât de existența unei situații extraordinare și urgente. Astfel, Guvernul arată că măsurile financiare dispuse prin ordonanță vizează „*eficientizarea programului de acordare a indemnizației pentru creșterea copilului sau, după caz, a stimulentului de inserție lunar*”. De asemenea, arată că „*situația economică actuală impune utilizarea eficientă a resurselor bugetului de stat, inclusiv a resurselor financiare pentru asigurarea plății indemnizației pentru creșterea copilului sau, după caz, a stimulentului de inserție lunar, rezultând necesitatea regândirii acestui program din punctul de vedere al perioadei de acordare, al condițiilor de eligibilitate, precum și al cuantumurilor acordate*”. Or, aceste motive se referă la necesitatea unei legiferări a materiei mai adecvate contextului social și economic existent, fapt ce nu echivalează cu existența unei situații extraordinare, cu atât mai puțin a urgenței.

Pe de altă parte, însă, Curtea constată că necesitatea unei noi reglementări a materiei referitoare la concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, așa cum apare motivată aceasta în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010, a apărut în contextul crizei economice traversate de România, în care activitatea economică a fost marcată de recesiune. Această situație a pus în discuție însăși posibilitatea acordării pe viitor a indemnizației pentru creșterea copiilor, în lipsa unei intervenții rapide și adecvate a statului, situație ce are fără îndoială un caracter obiectiv, independent de voința Guvernului, și care vizează un interes general.

Mai mult, contrar celor susținute de autorii excepției, această împrejurare nu are un caracter obișnuit, inițiativa Guvernului de a institui măsuri privind condițiile acordării indemnizației lunare pentru creșterea copiilor neavând caracterul unei simple îmbunătățiri legislative, ci al unei intervenții energice pentru combaterea unei situații cu consecințe grave asupra categoriei de persoane vizate, respectiv beneficiarii acestor indemnizații, într-un context economic extraordinar, acela al crizei economice mondiale.

Totodată, măsurile adoptate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 reprezintă una dintre modalitățile de realizare a programului anticriză susținut de Fondul Monetar Internațional, Uniunea Europeană și Banca Mondială, program destinat să conducă la normalizarea condițiilor financiare și la pregătirea redresării economice. Or, așa cum reiese din preambulul actului normativ analizat, pentru realizarea acestui program, aplicarea măsurilor economice se impunea de urgență, începând chiar cu luna ianuarie 2011.

Față de necesitatea respectării acestui termen, precum și a angajamentelor asumate de România prin acordurile încheiate cu instituțiile internaționale amintite, Curtea apreciază că, în cazul emiterii Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 a existat o situație urgentă care a impus o intervenție adecvată a Guvernului, ce se circumscrie condițiilor impuse de art. 115 alin. (4) din Constituție.

Cât privește susținerea potrivit căreia dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 ar modifica dispozițiile Legii nr. 257/2008 pentru modificarea alin. (1) al art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 746 din 4 noiembrie 2008, Curtea constată că dispozițiile constituționale nu instituie nicio restricție în ceea ce privește posibilitatea unei ordonanțe de urgență a Guvernului de a reglementa în domeniul legilor, fie acestea ordinare, fie organice.

În același sens, Curtea, prin Decizia nr. 605 din 6 mai 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 364 din 3 iunie 2010, a statuat că „interdicția de a emite ordonanțe în domeniul legilor organice privește exclusiv ordonanțele adoptate în temeiul unei legi speciale de abilitare, nu și ordonanțele de urgență”.

Având în vedere cele arătate mai sus, Curtea apreciază că sunt neîntemeiate argumentele de neconstituționalitate extrinsecă invocate de autorii excepției.

Cât privește criticile de neconstituționalitate intrinsecă formulate în prezenta cauză, Curtea, prin Decizia nr. 765 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 6 iulie 2011, a arătat, în esență, că dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului nu este un drept constituțional, ci constituie una dintre măsurile de protecție socială instituite de stat prin lege în virtutea rolului de stat social, dar nemominalizate expres în Constituție. Caracteristic unui astfel de drept este că legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor. De asemenea, va putea dispune modificarea sau chiar încetarea acordării măsurilor de protecție socială luate, fără a fi necesar să se supună condițiilor art. 53 din Constituție, întrucât acest text constituțional privește numai drepturile consacrate de Legea fundamentală, iar nu și cele stabilite prin legi.

Cu același prilej Curtea a precizat și faptul că dreptul la concediu și la indemnizația pentru creșterea copiilor nu trebuie confundat cu dreptul la concediu de maternitate, drept fundamental, care se bucură de o reglementare distinctă.

Totodată, Curtea a reținut și faptul că reglementările Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 se aplică persoanelor ai căror copii se nasc începând cu data de 1 ianuarie 2011, precum și persoanelor care au adoptat un copil, cărora li s-a încredințat un copil în vederea adopției sau care au un copil în plasament ori în plasament în regim de urgență ori au devenit tutori începând cu data mai sus amintită. Persoanele care anterior au dobândit dreptul la concediu și indemnizație pentru creșterea copilului de până la 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copilului cu handicap, nu se supun noii reglementări. Prin urmare, niciunul dintre destinatarii Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 nu beneficiază la momentul intrării în vigoare a acestui act normativ de dreptul la concediu și indemnizația pentru creșterea copilului, calitatea de beneficiar al acestor drepturi fiind condiționată de nașterea unui copil și de dobândirea drepturilor părintești ulterior acestui moment. Prin urmare, nu se poate vorbi de afectarea unui drept de natură patrimonială aflat deja în patrimoniul persoanelor amintite.

În plus față de argumentele analizate prin Decizia nr. 765/2011, autorii prezentei excepții de neconstituționalitate pun în discuție situația persoanelor care, anterior intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2011, au dobândit dreptul la indemnizație pentru creșterea copilului în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.008 din 14 noiembrie 2005. Astfel, susțin că au un drept câștigat asupra cuantumului indemnizației pentru creșterea copilului deja obținute, precum și o speranță legitimă de a obține pe viitor această indemnizație în condițiile stabilite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005.

Or, amintind faptul că dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului nu reprezintă un drept prevăzut în Legea fundamentală, precum și faptul că acordarea sa este supusă condiției ca statul să dispună de resursele financiare pentru a putea acorda și alte drepturi de asigurări sociale față de cele pe care Constituția le nominalizează în mod expres, Curtea reține că dreptul în discuție, chiar dacă poate fi încadrat, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de „*bun*”, reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile realizate până la

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestuia pentru viitor nu are semnificația expropriării.

Mai mult, așa cum se desprinde din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la dreptul la pensie — drept fundamental, potrivit art. 47 din Constituția din România —, dispozițiile art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu garantează obținerea acestor drepturi într-un anumit cuantum nici măcar în situația când aceste drepturi sunt obținute în temeiul plății unei contribuții anterioare la fondurile de asigurări sociale (Hotărârea din 30 martie 2005 — paragraful 39, pronunțată în *Cauza Kjartan Ásmundsson contra Islandei*). Cu atât mai puțin apreciază instanța de contencios constituțional că o astfel de garanție s-ar putea regăsi cu privire la un drept a cărui acordare este lăsată la libera apreciere a legiuitorului.

Totodată, Curtea constată că prevederile de lege criticate, conformându-se dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, afectează indemnizația pentru creșterea copiilor doar pe viitor și numai în ceea ce privește cuantumul acesteia și nu se răsfâng asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării lor în vigoare, care constituie *facta praeterita*.

În sfârșit, Curtea reține că cele arătate cu privire la dreptul statului de a interveni în sensul modificării condițiilor de acordare a dreptului la acordarea indemnizației pentru creșterea copilului răspund și criticii referitoare la încălcarea principiului previzibilității legii.

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, excepție ridicată de Anca Gârbo și Cosmina Candrea în dosarele nr. 1.054/117/2011 și nr. 77/117/2011 ale Tribunalului Cluj — Secția mixtă de contencios administrativ și fiscal, de conflicte de muncă și asigurări sociale, precum și de Cristina Donia Bodnariuc în Dosarul nr. 2.498/115/2011\* al Tribunalului Caraș-Severin — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 mai 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

**AUGUSTIN ZEGREAN**

Magistrat-asistent,  
**Patricia Marilena Ionea**

## ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

### ORDIN

**pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 3.080/2008 privind constituirea Comitetului de investiții pentru Fondul de participare JEREMIE pentru operațiunile domeniului major de intervenție 1.2 „Accesul la finanțare al întreprinderilor mici și mijlocii” din cadrul axei prioritare 1 „Un sistem de producție inovativ și ecoeficient”, Programul operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” 2007—2013**

Având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 514/2008 pentru aprobarea Acordului de finanțare dintre Guvernul României și Fondul European de Investiții privind programul JEREMIE în România, semnat la București la 18 februarie 2008,

în temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

**viceprim-ministrul, ministrul finanțelor publice**, emite următorul ordin:

**Art. I.** — Anexa la Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 3.080/2008 privind constituirea Comitetului de investiții pentru Fondul de participare JEREMIE pentru operațiunile domeniului major de intervenție 1.2 „Accesul la finanțare al întreprinderilor mici și mijlocii” din cadrul axei prioritare 1 „Un sistem de producție inovativ și ecoeficient”, Programul operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” 2007—2013, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 722 din 24 octombrie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

**Art. II.** — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,  
**Florin Georgescu**

București, 23 iulie 2012.  
Nr. 1.009.

*ANEXĂ*  
*(Anexa la Ordinul nr. 3.080/2008)*

### **COMPONENTA** **Comitetului de investiții pentru Fondul de participare JEREMIE**

1. Ministerul Finanțelor Publice — Nicolae Rotileanu, secretar de stat, Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri
2. Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri — Mihai Grigoriou, asistent cabinet secretar de stat
3. Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri — Dumitru Nancu, Agenția pentru Implementarea Proiectelor și Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, vicepreședinte
4. Asociația Română a Băncilor — Florin Dănescu — președinte executiv
5. Ministerul Finanțelor Publice — Direcția Generală de Trezorerie și Datorie Publică — Adrian Băilă, expert principal

Domnul Nicolae Rotileanu va îndeplini funcția de președinte al Comitetului de investiții pentru Fondul de participare JEREMIE. În absența acestuia, atribuțiile vor fi preluate de domnul Mihai Grigoriou.

MINISTERUL ECONOMIEI, COMERȚULUI ȘI MEDIULUI DE AFACERI

### **ORDIN**

#### **privind instituirea procedurii de administrare specială la Societatea Comercială „Uzina Mecanică București” — S.A. — filială a Companiei Naționale „Romarm” — S.A.**

Având în vedere prevederile Legii nr. 308/2008 pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 101/2006 privind reorganizarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului prin comasarea prin absorbție cu Oficiul Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie și în conformitate cu dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 869/2001 privind organizarea și funcționarea Oficiului Participațiilor Statului și Privatizării în Industrie, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere că industria de apărare este ramură strategică a economiei naționale, iar în conformitate cu prevederile art. 296 alin. (1) lit. b) din Tratatul de instituire a Comunității Europene „orice stat membru poate adopta măsurile pe care le consideră necesare pentru protecția securității naționale care sunt legate de producția și comerțul cu arme, muniție și material de război”,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 485/2004 pentru aprobarea Strategiei de restructurare și privatizare a Companiei Naționale „Romarm” — S.A. și a filialelor sale;

În vederea stabilirii modului de administrare și gestionare a Societății Comerciale „Uzina Mecanică București” — S.A. — filială a Companiei Naționale „Romarm” — S.A., societate care își desfășoară activitatea în sectorul industriei de apărare și are ca activitate principală fabricarea armamentului și muniției — cod CAEN 2540, precum și a măsurilor ce trebuie luate pentru accelerarea procesului de privatizare,

în temeiul prevederilor Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 180—188 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 577/2002, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.634/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, cu modificările și completările ulterioare,

**ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri** emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se instituie procedura de administrare specială în perioada de privatizare la Societatea Comercială „Uzina Mecanică București” — S.A. — filială a Companiei Naționale „Romarm” — S.A., denumită în continuare *societatea comercială*, având sediul în municipiul București, Bd. 1 Decembrie 1918 nr. 7—9, sectorul 3, înmatriculată la oficiul registrului comerțului sub nr. J/40/591/2002, începând cu data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 2. — (1) Pe durata administrării speciale în perioada de privatizare, administratorul special are atribuțiile stabilite prin mandatul special acordat prin ordin de către ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri.

(2) Conținutul mandatului special prevăzut la alin. (1) va cuprinde, în principal, dar fără a se limita la acestea, atribuțiile prevăzute în cuprinsul prezentului ordin.

(3) În funcție de concluziile privind situația economico-financiară a societății comerciale, în mandat se vor specifica și măsurile excepționale care trebuie luate la societatea comercială, cu referire la:

- (i) divizări, fuziuni, vânzări de active;
- (ii) aplicarea unor programe de restructurare cu/fără reducere de personal;
- (iii) externalizări/transferuri de activități și/sau active cu caracter social;
- (iv) conversia în acțiuni a unor creanțe certe, lichide și exigibile;
- (v) respectarea disciplinei economico-financiare și a graficelor de reeșalonare a datoriilor restante către furnizorii de servicii;
- (vi) orice alte măsuri care să ducă la eficientizarea activității/sporirea atractivității societății comerciale la privatizare.

(4) Mandatul va cuprinde, fără a se limita la acestea, următoarele măsuri și acțiuni necesare a fi întreprinse:

a) luarea unor măsuri de administrare, gestionare și supraveghere financiară a societății comerciale, cu prioritate în legătură cu următoarele:

- situația îndeplinirii principalilor indicatori economico-financiar și de performanță;
- identificarea unor active neutilizate care pot fi transferate/vândute;

— inventarierea datoriilor societății comerciale, precum și a plăților restante în structura lor;

— inventarierea creanțelor pe care societatea comercială le are de recuperat;

— cunoașterea situației litigiilor care grevează asupra societății comerciale;

— inventarierea activelor posibil a fi revendicate;

b) notificarea tuturor creditorilor bugetari în vederea neînceperii/suspendării de către aceștia a oricăror măsuri de executare silită împotriva societății comerciale, în conformitate cu prevederile art. 16 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare;

c) solicitarea către autoritățile administrației publice centrale și autoritățile administrației publice locale de a elibera certificatele de obligații bugetare necesare acordării facilităților prevăzute de Legea nr. 137/2002, cu modificările și completările ulterioare;

d) solicitarea către furnizorii de utilități privind reeșalonarea datoriilor restante, întocmirea de grafice de reeșalonare a datoriilor restante, adoptarea măsurilor necesare pentru respectarea acestora și efectuarea plăților facturilor curente;

e) respectarea disciplinei economico-financiare, prin luarea unor măsuri pentru întărirea acesteia.

Art. 3. — La data instituirii procedurii de administrare specială se instituie și procedura de supraveghere financiară a societății comerciale, în conformitate cu dispozițiile Legii nr. 137/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Procedura de administrare specială în perioada de privatizare la Societatea Comercială „Uzina Mecanică București” — S.A. — filială a Companiei Naționale „Romarm” — S.A. încetează la data transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor, în situația privatizării societății comerciale, sau la data stabilită prin ordin al ministrului economiei, comerțului și mediului de afaceri.

p. Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,

**Gelu-Ștefan Diaconu,**

secretar de stat

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

**ORDIN****pentru modificarea Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 4.393/2012 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării**

Având în vedere prevederile Legii nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 217, 323, 324, 325 și 326 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

ca urmare a demisiei unor membri din Consiliul Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării, în temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 536/2011 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

**ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului** emite prezentul ordin.

**Art. I.** — Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 4.393/2012 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 385 din 8 iunie 2012, se modifică după cum urmează:

**1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:**

„Art. 2. — (1) Componenta nominală a Consiliului Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării este prevăzută în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Se numește ca președinte domnul Paul Dobrescu, iar ca vicepreședinte domnul Virgil Muraru.”

**2. În anexa nr. 1, articolul 9 va avea următorul cuprins:**

„Art. 9. — CNECSDTI este format din 11 membri, numiți prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.”

**3. În anexa nr. 1, articolul 26 va avea următorul cuprins:**

„Art. 26. — (1) Membrii CNECSDTI, precum și membrii comisiilor sau ai grupurilor de lucru constituite în conformitate cu prevederile art. 16 pot fi remunerați, în afara activității de bază, în funcție de numărul orelor efectiv lucrate, la nivelul maxim al gradului profesional celui mai mare din activitatea de cercetare-dezvoltare stabilit pentru unitățile bugetare.

(2) Membrilor CNECSDTI, membrilor comisiilor și organelor de lucru constituite în conformitate cu prevederile art. 16 le sunt decontate cheltuielile de transport și cazare necesare îndeplinirii atribuțiilor, în conformitate cu legislația în vigoare.”

**4. Anexa nr. 2 se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.**

**Art. II.** — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,

**Gigel Paraschiv,**  
secretar de stat

București, 25 iulie 2012.

Nr. 4.835.

ANEXĂ

(Anexa nr. 2 la Ordinul nr. 4.393/2012)

**COMPONENTA NOMINALĂ  
a Consiliului Național de Etică a Cercetării Științifice, Dezvoltării Tehnologice și Inovării**

Nr. crt.	Prenumele	Numele	Instituția
1.	Doru Vladimir	Pușcașu	CEPROCIM
2.	Nicolae	Burnete	UNIVERSITATEA TEHNICĂ „GHEORGHE ASACHI” DIN IAȘI
3.	Virgil	Muraru	INSTITUTUL NAȚIONAL DE CERCETARE-DEZVOLTARE PENTRU MAȘINI ȘI INSTALAȚII DESTINATE AGRICULTURII ȘI INDUSTRIEI ALIMENTARE
4.	Ștefan	Grigoraș	UNIVERSITATEA TEHNICĂ IAȘI
5.	Petru	Andea	UNIVERSITATEA POLITEHNICA DIN TIMIȘOARA
6.	Victor	Stoica	UNIVERSITATEA DE MEDICINA ȘI FARMACIE „CAROL DAVILA” BUCUREȘTI
7.	Horia	Iovu	UNIVERSITATEA POLITEHNICA DIN BUCUREȘTI
8.	Florin	Ionescu	STEINBEIS UNIVERSITY BERLIN
9.	Paul	Dobrescu	ȘCOALA NAȚIONALĂ DE STUDII POLITICE ȘI ADMINISTRATIVE
10.	Luca	Iamandi	UNIVERSITATEA „DANUBIUS” DIN GALAȚI
11.	Ciutacu	Constantin	INSTITUTUL DE CERCETĂRI ECONOMICE BUCUREȘTI



**ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR**

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

**DECIZIE**

**privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Hotărârii arbitrale nr. 8 din data de 9 iulie 2012, având ca obiect stabilirea formei finale a Metodologiei privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme pentru radiodifuzarea de către organismele de televiziune a fonogramelor de comerț sau a reproducerilor acestora, prin gestiune colectivă obligatorie**

Având în vedere dispozițiile art. 131<sup>2</sup> alin. (8) și art. 138 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 6 alin. (1) și art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, cu modificările ulterioare,

**directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite următoarea decizie:**

Art. 1. — Se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, Hotărârea arbitrală nr. 8 din data de 9 iulie 2012, având ca obiect stabilirea formei finale a Metodologiei privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme pentru radiodifuzarea de către organismele de

televiziune a fonogramelor de comerț sau a reproducerilor acestora, prin gestiune colectivă obligatorie, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,  
**Adriana Donțu**

București, 12 iulie 2012.  
Nr. 133.

ANEXĂ

Corpul de arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor  
Dosar nr. 7/2012

**HOTĂRÂREA ARBITRALĂ Nr. 8  
din data de 9 iulie 2012,**

**având ca obiect stabilirea formei finale a Metodologiei privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme pentru radiodifuzarea de către organismele de televiziune a fonogramelor de comerț sau a reproducerilor acestora, prin gestiune colectivă obligatorie**

Completul de arbitraj constituit din:

David Alice Mihaela	— președinte
Tănăsescu Mihai Alexandru	— arbitru
Ciuraru Remus	— arbitru
Nemeș Vasile	— arbitru
Știolică Florin	— arbitru

Pe rol se află soluționarea cererii de arbitraj formulate de către Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR), cu sediul în municipiul București, bd. Nicolae Titulescu nr. 88B, sectorul 1, reprezentată legal prin doamna Mihaela Alexandrina Scioșteanu, la care au achiesat ulterior Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM), cu sediul în municipiul București, str. Jules Michelet nr. 15—17, et. 2, ap. 11, sectorul 1, reprezentată legal prin domnul Ștefan Gheorghiu, în calitate de director general, și Asociația pentru Drepturile Producătorilor de Fonograme (ADPFR), cu sediul în municipiul București, str. Gh. Petrașcu nr. 10, bl. B7, sc. 1, ap. 39, sectorul 3, reprezentată legal de către Daniela Cristina Oprișan, în calitate de administrator general,

în contradictoriu cu Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA), cu sediul în municipiul București, sectorul 1, str. Victor Eftimiu nr. 5—7, et. 9, ap. 58, reprezentată prin domnul George Chiriță, în calitate de director executiv, Societatea Română de Televiziune (SRTV), cu sediul în Calea Dorobanților nr. 191, sectorul 1, municipiul București,

reprezentată legal prin domnul Claudiu Săftoiu, președinte — director general, Societatea Comercială PRO TV — S.A. (PROTV), cu sediul în municipiul București, sectorul 2, bd. Pache Protopopescu nr. 109, reprezentată legal prin Elena Petre, în calitate de director executiv, Societatea Comercială ANTENA TV GROUP — S.A. (Antena 1), cu sediul în municipiul București, sectorul 1, Str. Gârlei nr. 18, clădirea Grivco Business Center, reprezentată legal prin domnul Alexandrescu George Sorin, în calitate de director general, Societatea Comercială SBS BROADCASTING MEDIA — S.R.L. (Prima TV), cu sediul în municipiul București, sectorul 2, bd. Dimitrie Pompei nr. 9—9A, reprezentată legal prin domnul Noni Mazilescu, în calitate de director.

Cererea de arbitraj formulată de către UPFR are ca temei juridic, așa cum s-a menționat în cererea de inițiere a procedurii, dispozițiile art. 131<sup>1</sup> și 131<sup>2</sup> din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, și are ca obiect stabilirea formei finale a Metodologiei privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme pentru radiodifuzarea de către organismele de televiziune a fonogramelor de comerț sau a reproducerilor acestora, prin gestiune colectivă obligatorie.

Arbitrajul s-a desfășurat la termenele din data de 14 iunie 2012 (primul termen), 25 iunie 2012, 27 iunie 2012, 2 iulie și 5 iulie 2012.

Dezbaterile au avut loc la data de 5 iulie 2012, fiind consemnate în încheierea de ședință, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Completul, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da părților posibilitatea de a depune concluzii scrise, în temeiul art. 360<sup>1</sup> alin. 2 din Codul de procedură civilă, a amânat pronunțarea la data de 9 iulie 2012.

Deliberările au avut loc în data de 9 iulie 2012, la sediul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor (ORDA), cu participarea tuturor arbitrilor.

Având în vedere înscrisurile administrate, dezbaterile și concluziile părților, completul de arbitri constată:

Constituirea completului de arbitraj a fost realizată cu respectarea prevederilor art. 131<sup>1</sup> alin. (4) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, părțile fiind convocate pentru tragerea la sorți în vederea desemnării arbitrilor.

Prin cererea de arbitraj întemeiată pe dispozițiile art. 131<sup>1</sup> și 131<sup>2</sup> din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, UPFR a solicitat stabilirea formei finale a Metodologiei privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme pentru radiodifuzarea de către organismele de televiziune a fonogramelor de comerț sau a reproducerilor acestora, prin gestiune colectivă obligatorie.

UPFR, CREDIDAM și ADPFR arată că la data de 3 mai 2012 a mai fost depusă o cerere de inițiere a procedurii de arbitraj, comună, care nu și-a parcurs nici până la acest moment etapele administrative și, în consecință, părțile sunt de acord cu judecarea cererilor lor în cauza prezentă.

În motivarea cererilor, UPFR, CREDIDAM și ADPFR arată că, în prezent, remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme pentru radiodifuzarea de către organismele de televiziune a fonogramelor de comerț sau a reproducerilor acestora este stabilită la valori mici, conforme cu o metodologie stabilită de mai bine de 6 ani, prin Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 104/2005 pentru publicarea Metodologiei privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme pentru radiodifuzarea fonogramelor publicate în scop comercial sau a reproducerilor acestora de către organisme de radiodifuziune și de televiziune, prin gestiune colectivă obligatorie.

Mai arată UPFR că, în esență, remunerația datorată are aceeași natură juridică, indiferent de împrejurarea că radiodifuzorul este organism de radio sau televiziune, și invocă în acest sens Decizia civilă nr. 153A din 12 mai 2011 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze de proprietate intelectuală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 216/2011.

Inițiatorii arbitrajului mai arată că, dacă de la data publicării metodologiei respective au trecut peste 6 ani, sunt incidente dispozițiile art. 131<sup>3</sup> alin. (1) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Completul arbitral reține:

Cu privire la divergențele invitate între părți cu ocazia definirii noțiunii de „fonogramă de comerț”, completul constată că există diferențe între conținutul noțiunilor „fonograme de comerț” și „fonograme publicate în scop comercial”, însă completul arbitral este investit cu stabilirea metodologiei astfel cum a fost exprimată prin Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 211/2011 privind constituirea Comisiei pentru negocierea Metodologiei privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme pentru radiodifuzarea de către organismele de televiziune a fonogramelor de comerț sau a reproducerilor acestora, prin gestiune colectivă obligatorie.

Sunt *fonograme de comerț*, în sensul art. 123<sup>1</sup> alin. (1) lit. f) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, fonogramele cuprinzând interpretări, execuții sau alte sunete ori reprezentări digitale ale acestora, a căror fixare a fost realizată, în principal, în scopul punerii acestora la dispoziția publicului prin vânzarea suporturilor pe care sunt fixate respectivele interpretări. Acest aspect este, de altfel, clarificat în Decizia civilă nr. 153/A din 12 mai 2011, pronunțată de către Curtea de Apel București, Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală în Dosarul nr. 10.141/2/2010.

Cu privire la punctul al 2-lea al metodologiei propuse, completul constată că nu există divergențe.

Cu privire la punctul al 3-lea al metodologiei propuse, completul constată că forma propusă de către UPFR și îmbrățișată de către CREDIDAM este întemeiată și urmează a o admite ca atare.

Cu privire la punctul al 4-lea al metodologiei propuse, completul reține susținerile SRTV ca fiind întemeiate, în sensul că, atunci când un utilizator deține mai multe posturi de televiziune, însă organizarea acestuia este unică, fără bugete de venituri și cheltuieli distincte pentru fiecare post de televiziune, atunci acest utilizator are obligația de a plăti remunerația stabilită în baza unui calcul global per fiecare utilizator, neputând evidenția o bază de calcul distinctă pentru fiecare post de televiziune deținut. Astfel, forma finală a punctului 4 va avea următorul conținut: „în situația în care un utilizator deține mai multe posturi de televiziune, acesta are obligația de a plăti remunerația stabilită în mod unic, prin cumularea veniturilor brute lunare și ponderii utilizării fonogramelor de comerț sau a reproducerilor acestora, corespunzătoare tuturor posturilor de televiziune deținute. În acest caz, utilizatorul are obligația de a evidenția baza de calcul pentru toate posturile de televiziune deținute.”

În situația în care un utilizator deține mai multe posturi de televiziune gestionate distinct, în sensul că au o organizare distinctă și o evidențiere distinctă a veniturilor brute lunare, acesta este obligat să plătească remunerația stabilită pentru fiecare post de televiziune, în raport cu veniturile brute lunare și ponderea utilizării fonogramelor de comerț sau a reproducerilor acestora corespunzătoare fiecărui post de televiziune deținut. În acest caz, utilizatorul are obligația de a evidenția baza de calcul distinct pentru fiecare post de televiziune deținut.”

Cu privire la punctul al 5-lea al metodologiei propuse, completul reține că baza de calcul este constituită din totalitatea veniturilor brute lunare ale utilizatorului, mai puțin taxa pe valoare adăugată (TVA), obținute din activitatea de radiodifuzare, incluzând, dar fără a se limita la acestea, veniturile din publicitate, barter, abonamente, anunțuri și informații, apeluri telefonice și SMS-uri suprataxate, sponsorizări, concursuri și jocuri radiodifuzate, închirieri de spații de emisie și alte contribuții financiare publice sau private, autorizații de recepție, venituri din radiodifuzări realizate la comandă, venituri provenite din asocieri sau alte activități corelate cu cea de radiodifuziune. Completul reține susținerile SRTV și CREDIDAM, în sensul că în baza de calcul nu sunt incluse și alocațiile bugetare, motivat de prevederile art. 131<sup>1</sup> alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, care arată care sunt veniturile asupra cărora se aplică baza de calcul, prin raportare la prevederile art. 41 și 42 din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care menționează expres destinațiile speciale ale alocației bugetare.

În plus, completul reține susținerile reprezentanților organismelor de gestiune colectivă care demonstrează că veniturile brute lunare ale utilizatorului includ și alte elemente legate de activitatea de radiodifuzare.

Cu privire la celelalte două alineate ale punctului al 5-lea, completul constată că nu există divergențe, motiv pentru care le reține astfel cum acestea sunt propuse de către părți: intră în baza de calcul și veniturile societăților terțe, în special ale societăților de producție de programe și servicii de programe de televiziune și de achiziție ori intermediere de spațiu de publicitate, în măsura în care aceste venituri sunt încasate pentru activitatea de radiodifuzare a utilizatorului, prin transferul veniturilor de la utilizator la respectivele societăți, contrar uzanțelor cinstite în raporturile comerciale, specifice domeniului respectiv.

În lipsa veniturilor, baza de calcul o constituie totalitatea cheltuielilor efectuate de utilizator pentru activitatea de radiodifuzare (cum ar fi cheltuieli de personal, cheltuieli pentru servicii prestate de terți, achiziții de orice fel etc.) în trimestrul pentru care remunerația este datorată.

Cu privire la forma de metodologie propusă la punctele 6 și 7, completul constată că nu există divergențe de opinie, drept care le menține în forma propusă.

În ceea ce privește punctul al 8-lea (teza a II-a) al metodologiei propuse, completul arbitral reține ca temeinică și legală propunerea UPFR în sensul că stabilește o penalitate de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, apreciind-o ca rezonabilă și echitabilă, cu atât mai mult cu cât o penalitate în acest quantum este uzitată în relațiile contractuale care au drept obiect plata unor sume de bani.

Cu privire la punctul al 9-lea al metodologiei propuse, completul observă că la alin. (1) lit. a) nu există divergențe, iar cu privire la lit. b), completul stabilește ca formă a metodologiei baza de calcul al sumelor virate conform modalității prezentate la pct. 4. Completul arbitral înlătură alineatul al 3-lea al metodologiei propuse de către SRTV, cu motivarea că informațiile ce trebuie conținute în playlist nu sunt facultative. Nefurnizarea acestor informații se poate datora doar unor cauze obiective.

Menține alin. (2) al punctului 9 al formei de metodologie propusă de către UPFR, având în vedere forma finală a punctului 4 al metodologiei, astfel cum a fost redactat mai sus.

De asemenea, menține alin. (3) al punctului 9 al formei de metodologie propusă de către UPFR, față de care completul constată că nu există divergențe de opinie.

Menține punctele 10 și 11 ale formei de metodologie propusă de către UPFR, nefiind contestate ca formă și conținut.

Cu privire la punctul al 12-lea, completul arbitral reține ca formă finală propunerea SRTV, în sensul că gradul de utilizare a fonogramelor de comerț și a reproducerilor acestora de către posturile de televiziune va putea fi verificat pe baza informațiilor rezultate din raportările utilizatorilor. În situația în care apar divergențe, acestea se soluționează prin compararea informațiilor prezentate de către fiecare dintre părți, inclusiv prin verificarea înregistrărilor emisiunilor radiodifuzate. Raționamentul acestei forme este dat de faptul că la punctul al 9-lea alin. (1) lit. b) din metodologie se statuează obligativitatea utilizatorilor de a furniza în scris baza de calcul al sumelor virate, existând astfel posibilitatea ca organismele de gestiune să verifice doar veridicitatea acestora.

Punctul al 13-lea al metodologiei propuse de către UPFR este menținut în forma exprimată de aceasta, fiind în conformitate cu dispozițiile art. 139 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește punctul al 14-lea al metodologiei propuse de către UPFR, completul arbitral reține că există identitate cu privire la formele propuse în metodologii, drept urmare completul le reține în această formă.

Compensează cheltuielile arbitrale.

#### PENTRU ACESTE MOTIVE,

Completul arbitral

HOTĂRĂȘTE:

Admite în parte cererea formulată de către Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR), cu sediul în municipiul București, bd. Nicolae Titulescu nr. 88B, sectorul 1, la care au achiesat ulterior Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM), cu sediul în municipiul București, str. Jules Michelet nr. 15—17, et. 2, ap. 11, sectorul 1, și Asociația pentru Drepturile Producătorilor de Fonograme (ADPFR), cu sediul în municipiul București, str. Gh. Petrașcu nr. 10, bl. B7, sc. 1, ap. 39, sectorul 3, în contradictoriu cu Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA), cu sediul în municipiul București, sectorul 1, str. Victor Eftimiu nr. 5—7, et. 9, ap. 58; Societatea Română de Televiziune (SRTV), cu sediul în Calea Dorobanților nr. 191, sectorul 1, municipiul București; S.C. PRO TV S.A. (PROTV), cu sediul în municipiul București, sectorul 2, bd. Pache Protopopescu nr. 109; S.C. ANTENA TV GROUP S.A. (Antena 1), cu sediul în municipiul București, sectorul 1, Str. Gârlei nr. 18, clădirea Grivco Business Center; S.C. SBS BROADCASTING MEDIA — S.R.L. (Prima TV), cu sediul în municipiul București, sectorul 2, bd. Dimitrie Pompei nr. 9—9A.

Stabilește următoarea:

#### METODOLOGIE

**privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme pentru radiodifuzarea de către organismele de televiziune a fonogramelor de comerț sau a reproducerilor acestora, prin gestiune colectivă obligatorie**

1. Pentru utilizarea directă sau indirectă a fonogramelor de comerț ori a reproducerilor acestora prin radiodifuzare, organismele de televiziune au obligația să plătească o remunerație unică echitabilă organismelor de gestiune colectivă ale artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme.

Sunt *fonograme de comerț* în sensul art. 123<sup>1</sup> alin. (1) lit. f) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, fonogramele

cuprinzând interpretări, execuții sau alte sunete ori reprezentări digitale ale acestora, a căror fixare a fost realizată, în principal, cu scopul distribuirii sau comunicării acestora către public.

2. Utilizarea prin radiodifuzare de către organismele de televiziune a fonogramelor de comerț sau a reproducerilor acestora, aduse anterior la cunoștința publică și ale căror drepturi conexe patrimoniale se află în termenele de protecție prevăzute de lege, se poate face numai în baza unei autorizații sub formă de licență neexclusivă eliberată de organismele de

gestiune colectivă desemnate de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor (ORDA) drept colector pentru artiștii interpreți sau executanți și producătorii de fonograme.

În virtutea calității de colector, organismele de gestiune ale artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme reprezintă și titularii de drepturi care nu le-au acordat mandat, prin gestiune colectivă obligatorie, conform art. 123<sup>1</sup> alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

În cazul utilizării fonogramelor în spoturi publicitare, în spoturi de promovare a unui post de televiziune, în generice de emisiuni sau în rubrici proprii ale acestora, producătorul spoturilor, respectiv realizatorul emisiunii sau al rubricii proprii are obligația de a obține acordul expres al producătorului de fonograme.

3. Organismele de televiziune, denumite *utilizatori*, au obligația să plătească trimestrial organismelor de gestiune colectivă desemnate de ORDA drept colector pentru artiștii interpreți sau executanți și pentru producătorii de fonograme o remunerație reprezentând drepturile conexe patrimoniale pentru utilizarea fonogramelor de comerț sau a reproducerilor acestora, stabilită prin aplicarea unui procent corespunzător ponderii fonogramelor de comerț sau reproducerilor acestora în cadrul programelor de televiziune, conform tabelului de mai jos, la baza de calcul prevăzută la pct. 4.

Pondere fonograme în programe	2011 și următ.
Până în 10% inclusiv	1,2%
Peste 10% până la 50% inclusiv	2,4%
Peste 50%	3,4%

Ponderea utilizării fonogramelor de comerț sau a reproducerilor acestora se determină prin raportarea duratei cumulate a fonogramelor sau a reproducerilor acestora care au fost radiodifuzate de utilizator la durata totală de emisie a postului de televiziune respectiv.

Organismele de televiziune care, potrivit specificului serviciului de programe, utilizează, direct sau indirect, într-o proporție minimă, fonogramele de comerț sau reproducerile acestora (de exemplu, servicii de programe sportive, informative etc.) vor plăti o remunerație ce reprezintă procentul de 1,2% din veniturile obținute din activitatea de radiodifuzare, încadrându-se la o pondere de fonograme de până în 10%.

4. În situația în care un utilizator deține mai multe posturi de televiziune, acesta are obligația de a plăti remunerația stabilită în mod unic, prin cumularea veniturilor brute lunare și ponderii utilizării fonogramelor de comerț sau a reproducerilor acestora, corespunzătoare tuturor posturilor de televiziune deținute. În acest caz, utilizatorul are obligația de a evidenția baza de calcul pentru toate posturile de televiziune deținute.

În situația în care un utilizator deține mai multe posturi de televiziune gestionate distinct, în sensul că au o organizare distinctă și o evidențiere distinctă a veniturilor brute lunare, acesta este obligat să plătească remunerația stabilită pentru

fiecare post de televiziune, în raport cu veniturile brute lunare și ponderea utilizării fonogramelor de comerț sau a reproducerilor acestora corespunzătoare fiecărui post de televiziune deținut. În acest caz, utilizatorul are obligația de a evidenția baza de calcul distinct pentru fiecare post de televiziune deținut.

5. Baza de calcul asupra căreia se aplică procentele prevăzute în tabel este constituită din totalitatea veniturilor brute lunare ale utilizatorului, mai puțin taxa pe valoare adăugată (TVA), obținute din activitatea de radiodifuzare, incluzând, dar fără a se limita la acestea, veniturile din publicitate, barter, abonamente, anunțuri și informații, apeluri telefonice și SMS-uri suprataxate, sponsorizări, concursuri și jocuri radiodifuzate, închirieri de spații de emisie, alte contribuții financiare publice sau private, autorizații de recepție, venituri din radiodifuzări realizate la comandă, venituri provenite din asocieri sau alte activități corelate cu cea de radiodifuzare.

Întră în baza de calcul și veniturile societăților terțe, în special ale societăților de producție de programe și servicii de programe de televiziune și de achiziție ori intermediere de spațiu de publicitate, în măsura în care aceste venituri sunt încasate pentru activitatea de radiodifuzare a utilizatorului, prin transferul veniturilor de la utilizator la respectivele societăți, contrar uzanțelor cinstite în raporturile comerciale, specifice domeniului respectiv.

În lipsa veniturilor, baza de calcul o constituie totalitatea cheltuielilor efectuate de utilizator pentru activitatea de radiodifuzare (cum ar fi cheltuieli de personal, cheltuieli pentru servicii prestate de terți, achiziții de orice fel etc.) în trimestrul pentru care remunerația este datorată.

6. Sumele rezultate din aplicarea procentelor la baza de calcul nu pot fi mai mici decât echivalentul în lei, calculat la cursul BNR din ziua scadenței, a 500 euro/trimestru, reprezentând remunerația minimă datorată de utilizatori pentru fiecare post de televiziune local sau regional deținut, respectiv a 1.000 euro/trimestru, reprezentând remunerația minimă datorată de utilizatori pentru fiecare post de televiziune național deținut.

7. Remunerațiilor prevăzute de prezenta metodologie li se adaugă și cota de TVA.

8. Remunerația se plătește trimestrial până la data de 26 a primei luni următoare trimestrului pentru care este datorată. Pentru întârzieri la plată, utilizatorii datorează penalizări de 0,1% aferente sumelor neachitate la termen, calculate pe zi de întârziere.

9. Utilizatorii au obligația să comunice organismelor de gestiune colectivă ale artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme, până la data de 25 a fiecărei luni, pentru luna precedentă, un raport care va cuprinde:

a) lista completă, în format electronic (excel, tabelar), a fonogramelor de comerț sau a reproducerilor acestora radiodifuzate, conform modelului de playlist din tabelul de mai jos. Aceste liste constituie baza de repartizare a remunerațiilor încasate de organismele de gestiune colectivă a drepturilor conexe prevăzute în prezenta metodologie.

Nr. crt.	Data difuzării	Ora difuzării	Minute difuzate	Secunde difuzate	Titlu piesă	Autor muzică	Artist	Orchestra/Format/Grup	Nr. artiști	Album	Nr. catalog	Label	Producător	Țara	Anul înregistrării	Tipul înregistrării
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17

Tipul înregistrării se referă la înregistrarea originală, remixată, remasterizată etc.;

b) baza de calcul al sumelor virate conform modalității prezentate la pct. 4.

În situația prevăzută la pct. 4, utilizatorul are obligația de a raporta informațiile prevăzute la pct. 9 pentru fiecare post de televiziune deținut în vederea stabilirii remunerației corespunzătoare fiecărui post de televiziune.

Raportul va fi transmis electronic (excel, tabelar) și va fi însoțit de o adresă de înaintare purtând numele reprezentantului legal, semnătura și ștampila utilizatorului, adresa prin care va fi confirmată pe propria răspundere veridicitatea informațiilor ce sunt conținute în raport.

10. La solicitarea scrisă a organismelor de gestiune colectivă, utilizatorul are obligația de a comunica acestora copii certificate pe propria răspundere de reprezentantul legal de pe documentele cuprinzând informațiile pe baza cărora s-a

determinat baza de calcul, copii certificate de pe documentele necesare pentru determinarea cuantumului remunerațiilor, precum și informațiile aferente privind fonogramele utilizate. Utilizatorul care a primit din partea organismelor de gestiune colectivă o asemenea cerere va avea un termen de maximum 10 zile pentru pregătirea și transmiterea documentației solicitate.

11. Organismele de gestiune colectivă au dreptul să ceară un audit extern pentru examinarea corectitudinii calculării remunerației de către un auditor agreat de toate părțile.

12. Gradul de utilizare a fonogramelor de comerț și a reproducerilor acestora de către posturile de televiziune va putea fi verificat pe baza informațiilor rezultate din raportările utilizatorilor. În situația în care apar divergențe, acestea se soluționează prin compararea informațiilor prezentate de fiecare dintre părți, inclusiv prin verificarea înregistrărilor emisiunilor radiodifuzate.

13. Pentru nerespectarea obligațiilor prevăzute de prezenta metodologie, utilizatorii datorează daune materiale cuantificate

Pronunțată astăzi, 9 iulie 2012, la sediul Corpului de Arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în București.

Cu apel în termen de 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Completul de arbitri

**David Alice Mihaela**

**Tănăsescu Mihai Alexandru**

**Ciuraru Remus**

**Nemeș Vasile**

**Știolică Florin**

**ÎNCHEIERE DE ȘEDINȚĂ  
din data de 5 iulie 2012, ora 12,00**

Arbitraj având drept obiect stabilirea formei finale a Metodologiei privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme pentru radiodifuzarea de către organismele de televiziune a fonogramelor de comerț sau a reproducerilor acestora, prin gestiune colectivă obligatorie

La întâlnirea care a avut loc la sediul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor (ORDA) din Calea Victoriei nr. 118, sectorul 1, municipiul București, au fost prezenți următorii arbitri:

- Tănăsescu Mihai Alexandru
- Știolică Florin
- David Alice Mihaela
- Nemeș Vasile
- Ciuraru Remus

Sunt prezenți reprezentanți ai Uniunii Producătorilor de Fonograme din România (UPFR), Asociației pentru Drepturile Producătorilor de Fonograme (ADPFR), Centrului Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM), Societății Române de Televiziune (SRTV), conform listei de prezență anexate.

Secretariatul General al Corpului de Arbitri comunică arbitrilor și părților prezente înscrisurile depuse de UPFR la data de 3 iulie 2012, reprezentând practică europeană.

În ședință publică, reprezentantul SRTV depune înscrisuri reprezentând Hotărârea Guvernului nr. 617/2012 privind suspendarea executării silită a creanțelor fiscale administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală față de Societatea Română de Televiziune și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2012 privind unele măsuri pentru asigurarea furnizării serviciului public de televiziune.

SRTV precizează că se află într-o situație critică de natură a pune în discuție însăși existența SRTV, cu posibilitatea de adoptare a unui alt statut ori de a fi înființată o societate mult mai mică; mai arată că au 6 luni pentru a putea achita datoriile fiscale și a reeșalona celelalte datorii, drept pentru care solicită a beneficia de o situație distinctă față de celelalte televiziuni; nu își pot asuma decât o remunerație pe care o pot achita doar pe o perioadă de 6 luni ori solicită a se adopta soluția de la drepturile de autor din 1999, când remunerația se stabilea direct prin negociere cu organismele de gestiune colectivă.

Nemaifiind chestiuni prealabile ori excepții de invocat, Completul arbitral acordă cuvântul pe fond.

UPFR solicită admiterea propunerii de metodologie astfel cum a fost formulată. Arată că dreptul de radiodifuzare este prevăzut de Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, indiferent dacă este al societăților de radiodifuzare ori de televiziune, de aceea a fost depusă Decizia nr. 153A din 12 mai 2011 a Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze de proprietate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 216/2011 vizând stabilirea remunerației pe radio. Mai arată că este esențială natura gestiunii colective, invocând art. 123<sup>1</sup> alin. (1) lit. f) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, — gestiune obligatorie; precizează că SRTV este de acord cu acest tip de gestiune, în timp ce Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA), Societatea Comercială SBS BROADCASTING MEDIA — S.R.L. (*Prima TV*), Societatea Comercială PRO TV — S.A. (*PRO TV*), Societatea Comercială ANTENA TV GROUP — S.A. (*Antena 1*) susțin gestiunea colectivă facultativă prevăzută la art. 123<sup>2</sup> din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare. Curtea de Apel definește *fonogramele de comerț* ca reprezentând punerea la dispoziție prin vânzare — gestiune obligatorie, iar fonogramele publicate în scop comercial — fie promovează un post de radio, fie sunt utilizate pentru publicitate ori pentru promovarea unui terț — gestiune

la triplul sumelor legal datorate pentru tipul de utilizare ce a făcut obiectul faptei ilicite, în condițiile art. 139 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

În situația în care nu pot fi determinate remunerațiile datorită refuzului din partea utilizatorului de a transmite la termen informațiile solicitate și/sau documentele financiar-contabile, în condițiile pct. 9, sumele legal datorate vor fi stabilite în raport cu situațiile financiare publicate la registrul comerțului.

14. Prezenta metodologie va putea fi modificată numai după 3 ani de la data publicării sale în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția cazului în care dispozițiile Legii nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, avute în vedere la elaborarea prezentei metodologii, sunt modificate înainte de împlinirea acestui termen, caz în care organismul de gestiune colectivă al producătorilor de fonograme sau utilizatorul vor putea solicita inițierea unei noi proceduri de negociere.

Compensează în totalitate cheltuielile de arbitraj.

facultativă, pentru care prevede un alt procent pe lângă cel pentru fonograme de comerț, lucru care nu se regăsește în propunerea de metodologie.

UPFR mai arată că fonogramele de librărie ale SRTV nu sunt realizate cu scopul distribuirii, prin urmare sunt de acord cu exceptarea acestora de la plata remunerațiilor aferente.

UPFR susține că noțiunea de fonogramă de comerț este utilizată pentru a evoca regimul juridic al gestiunii colective obligatorii, iar prin destinația și modul de folosire ale acestora nu pot fi gestionate individual de producători ori de artiștii interpreți și executanți, motiv pentru care a fost avută în vedere la elaborarea metodologiei ce face obiectul prezentului arbitraj gestiunea colectivă obligatorie.

În privința tarifelor, UPFR solicită a fi avută în vedere Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 104/2005 pentru publicarea Metodologiei privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme pentru radiodifuzarea fonogramelor publicate în scop comercial sau a reproducerilor acestora de către organisme de radiodifuziune și de televiziune, prin gestiune colectivă obligatorie convenită de părți la momentul respectiv, declarațiile utilizatorilor depuse la dosarul cauzei (opis II înscrisuri); arată că propunerea UPFR este pe 3 trepte de utilizare pe baza ponderilor de utilizare declarate de televiziuni, având în vedere specificul posturilor tv. Solicită a fi avute în vedere procentele stabilite prin Decizia Curții de Apel București nr. 153A/2011, publicată prin Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 216/2011, și Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 453/2006, unde ARCA a fost de acord cu treptele de utilizare și practica europeană depusă la dosar.

UPFR mai arată că alocațiile bugetare și veniturile societăților terțe trebuie incluse în baza de calcul, solicitând a fi avute în vedere Decizia Curții de Apel București nr. 271A din 2 noiembrie 2007, publicată prin Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 41/2008 privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Deciziei civile nr. 271A din 2 noiembrie 2007 și a Încheierii privind îndreptarea erorii materiale strecurate în dispozitivul Deciziei civile nr. 271 din 2 noiembrie 2007 ale Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală, Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 189/2010 privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Hotărârii arbitrale din data de 12 aprilie 2010 având ca obiect forma finală a Metodologiei privind remunerațiile pentru comunicarea publică a operelor muzicale în concerte, spectacole ori manifestări artistice, menținută de Curtea de Apel București, Decizia Curții de Apel București nr. 153A/2011, publicată prin Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 216/2011. Este esențial faptul că veniturile respective sunt generate și sunt susținute de activitatea de radiodifuzare, trebuind să existe o strânsă legătură între aceste venituri și activitatea de radiodifuzare.

UPFR solicită în mod imperios declararea de către utilizatori în mod distinct baza de calcul și ponderea pe fiecare post de televiziune din grupul respectiv, pentru echitate atât pentru utilizatori, cât și pentru titulari. De asemenea, solicită a fi prevăzute în forma finală a metodologiei inclusiv limitele acesteia.

În privința remunerațiilor minime, UPFR arată că acestea se regăsesc la pct. 2 alin. 3 din propunerea de metodologie, cu precizarea că au fost depuse fișele de cont. Solicită a fi stabilit un format standardizat în privința raportărilor.

UPFR mai arată că un regim juridic distinct sau o remunerație care nu a fost discutată în prealabil în negocieri poate prejudicia titularii de drepturi.

ADPFR solicită admiterea cererii pentru motivele dezvoltate pe larg în concluziile scrise depuse în ședință publică.

CREDIDAM solicită verificarea și constatarea faptului că din procesele-verbale încheiate în negocieri au rămas în divergență 6 puncte.

Cu privire la tipul gestiunii, invocă Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 211/2011 privind constituirea Comisiei pentru negocierea Metodologiei privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme pentru radiodifuzarea de către organismele de televiziune a fonogramelor de comerț sau a reproducerilor acestora, prin gestiune colectivă obligatorie care prevede gestiunea obligatorie chiar în titlu. Arată că a depus două decizii ale Curții de Apel București și una a Înaltei Curți de Casație și Justiție, care explicitează de ce nu pot coexista două tipuri de fonograme gestionate în mod diferit.

Pe obligativitatea obținerii autorizației, CREDIDAM arată că solicitarea vine din partea ARCA și că este necesară.

CREDIDAM solicită stabilirea remunerației în funcție de utilizarea pe trepte. Cu privire la cuantumul solicitat pe trepte, precizează că este de analizat în raport cu practica europeană și cu toate înscrisurile depuse la dosar. Procentul este de 1% neponderat; remunerația minimă trebuie aplicată întrucât există și televiziuni care nu au venituri ori au înregistrate în contabilitate venituri foarte mici și pentru o protecție minimală a drepturilor titularilor.

Cu privire la baza de calcul, CREDIDAM arată că alocația bugetară nu trebuie inclusă în baza de calcul, cu precizarea că Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată, cu modificările și completările ulterioare, are o destinație extrem de clară.

Cu privire la evidențierea bazei de calcul pentru fiecare post de televiziune în parte, CREDIDAM arată că așa este corect, cu excepția SRTV pe motivul structurării bugetului acestei societăți.

CREDIDAM mai arată că, în raport cu art. 131<sup>2</sup> alin. (10) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, indiferent de hotărârea care se va pronunța în prezentul arbitraj, se aplică protocolul existent între CREDIDAM și SRTV.

Relativ la situația critică a SRTV și la eventualitatea adoptării unei poziții preferențiale pentru SRTV, CREDIDAM arată că nu poate fi infirmată existența înscrisurilor depuse în ședință de către SRTV; nu pledează pentru o poziție favorabilă SRTV, însă este posibil ca în sarcina SRTV să se stabilească niște sume pe care nu ar avea de unde să le achite.

SRTV își începe cuvântul pe fond prin a invoca faptul că unii dintre arbitri s-au mai pronunțat în cauze arbitrale similare. Acest fapt este echivalent, în opinia SRTV, cu o antepunțare. La interpelarea completului arbitral, reprezentantul SRTV arată că înțelege să formuleze o cerere de recuzare împotriva domnului arbitru Florin Știolica. Completul arbitral pune în vedere SRTV să formuleze cererea în scris, cu indicarea temeiurilor de fapt și de drept.

Reprezentantul SRTV, domnul Laurențiu Oprea, învederează completului arbitral că a înregistrat ședința de arbitraj, afirmație pe care nu mai înțelege ulterior să o susțină.

Completul arbitral arată că nu a fost formulată nicio cerere din partea SRTV pentru înregistrarea ședinței, motiv pentru care înregistrarea nu este autorizată.

La interpelarea completului arbitral, reprezentantul SRTV arată că înregistrarea a fost efectuată numai pentru uzul propriu, pentru ca, imediat, să arate că, în fapt, nu a realizat nicio înregistrare a ședinței.

Completul arbitral acordă cuvântul SRTV pentru continuarea susținerilor pe fondul cauzei.

SRTV solicită suspendarea ședinței pentru câteva minute. Completul arbitral încuviințează cererea și dispune suspendarea ședinței pentru 5 minute.

La reluarea ședinței după suspendare SRTV își continuă susținerile pe fondul cauzei.

SRTV arată că regimul juridic distinct al SRTV există, solicitând o remunerație forfetară.

Pe fond, SRTV arată că noțiunea de fonograme de comerț există în Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, și este supusă gestiunii colective. Este necesară o distincție între muzică și fonograme, o muzică poate fi fixată în mai multe modalități, chiar și fără fonogramă (spre exemplu: un concert neînregistrat); în practică există două tipuri de fonograme: publicate în scop comercial (care sunt supuse gestiunii colective), fonograme de librărie (care sunt folosite în producția audiovizuală și care nu fac obiectul gestiunii colective nicăieri în lume), drept pentru care dacă se dă o definiție fonogramei de comerț, deși nu există în legislație, nu poate fi acceptată prin fonograme destinate comunicării către public și cu scopul distribuirii; trebuie avută în vedere decizia Curții de Apel București și tratatele internaționale care definesc publicarea.

SRTV precizează că nu este admisibil să existe o definiție a fonogramelor la radio și o alta la televiziune.

Referitor la tarife, SRTV arată că nu au fost aduse argumente de către organismele de gestiune colectivă cu privire la creșterea tarifelor. Metodologia din 2007 a fost acceptată de părți, la acel moment era echitabil, iar în prezent acestea susțin o creștere de 10 ori mai mare fără o justificare reală; SRTV precizează că a depus un studiu complet cu privire la țări care au procente chiar de 6%, studiu din care rezultă și procentele și suma plătită, iar media practicilor europene este 0,313%; SRTV, televiziune publică, plătește în prezent, pe metodologia actuală, 0,40%, adică mai mult decât media europeană.

Tot cu privire la tarife, SRTV arată că în metodologia actuală au fost negociate cu UPFR remunerații forfetare; cu CREDIDAM suma este de 110 lei plus TVA anual, plătită în baza protocolului existent, protocol pe care nu îl pot depune întrucât este mai larg decât obiectul prezentului arbitraj, cuprinzând inclusiv domeniul audiovizual — susțineri confirmate de către CREDIDAM.

SRTV arată că în prezent este foarte dificil să facă față acestor remunerații față de acum 7 ani, situația arătând că remunerațiile ar trebui să scadă.

Mai arată SRTV că se propune de către organismele de gestiune colectivă fără temei și inechitabil remunerația pe trepte, sens în care invocă art. 131<sup>1</sup> alin. (2) teza finală din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, care prevede în mod expres raportul direct proporțional dintre utilizare și remunerație. Principalul criteriu este cel al ponderii utilizării; prin urmare, remunerația procentuală nu se poate calcula decât direct proporțional, conform legii în vigoare. Conform aceluiași articol anterior precizat, remunerația se determină din venituri și doar în lipsa acestora din cheltuieli. SRTV arată că au venituri, astfel încât nu poate fi pusă în discuție problema raportării și defalcării cheltuielilor pe fiecare canal de televiziune pe care îl deține, este ilegal și imposibil de efectuat.

Cu privire la baza de calcul, SRTV invocă prevederile Legii nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, și arată că trebuie să ne raportăm la veniturile obținute din utilizarea repertoriului/radiodifuzare, venituri care se pot demonstra contabil; nu face obiectul arbitrajului modificarea ori completarea, interpretarea *in extenso* a legii; prin urmare, solicită în mod expres eliminarea sintagmei deosebit de vagi „alte activități corelate”.

Un alt aspect important este relativ la alocația bugetară; SRTV arată că o obține în temeiul unei legi speciale în interesul unui serviciu public care trebuie să asigure informație, educație și acces la cultură și este destinată asigurării emisiei terestre care tranzitează TVR; nu are legătură destinația alocației bugetare cu activitatea de radiodifuzare. Beneficiul TVR este minim, însă este o cheltuială pe care statul o susține.

SRTV arată că practica completelor arbitrale este excluderea alocației bugetare, cu o singură excepție în Dosarul nr. 3/2012. Curtea de Apel București statuează, pe de o parte, că alocația bugetară nu constituie venit și trebuie exclusă de la baza de calcul, iar, pe de altă parte, analiza trebuie extinsă pentru a nu determina o discriminare și o concurență între televiziuni.

Cu privire la includerea limitelor metodologiei susținute de organismele de gestiune colectivă, SRTV arată că nu este necesar, este contrar legii a fi precizat în metodologie unde nu se aplică ori ce se întâmplă în alte cazuri care nu intră în sfera metodologiei. Invocă în acest sens prevederile art. 112<sup>1</sup> din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Cu privire la raport, SRTV este de acord că trebuie să existe un standard al playlist-elor, însă sunt cerute niște informații imposibil de obținut (de exemplu: anul înregistrării, numărul de artiști participanți la o înregistrare). Solicită a impune obligația utilizatorilor de a fi transmise prin playliste numai anumite informații obligatorii.

Cu privire la sancțiuni, SRTV arată că se poate vorbi eventual de penalități de întârziere; sancțiunile sunt prevăzute de Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, sens în care invocă art. 139 alin. (2).

SRTV solicită ca numai pentru situația sa specială — de instituție publică cu regim special — remunerațiile să fie determinate prin negociere directă cu organismele de gestiune colectivă; în subsidiar, solicită stabilirea unei remunerații forfetare numai pentru următoarele 6 luni, astfel: 550.000 lei plus TVA pentru artiști interpreți și 450.000 plus TVA pentru producători de fonograme, însemnând contravaloarea a 6 luni de utilizare; în subsidiar, solicită un procent ponderat determinat conform legii, egal cu procentul actual.

UPFR solicită repunerea pe rol a prezentului arbitraj față de lipsa de interes a CREDIDAM în toate susținerile cu privire la existența protocolului cu SRTV semnat, deși acesta nu fost depus la dosar.

SRTV și CREDIDAM solicită amânarea pronunțării pentru a depune concluzii scrise.

Pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise, Completul amână pronunțarea la data de 9 iulie 2012.

După încheierea dezbaterilor pe fondul cauzei și ridicarea ședinței, reprezentantul SRTV depune cerere de recuzare a domnului arbitru Florin Știolică.

Arbitri

**Tănăsescu Mihai Alexandru**  
**David Alice Mihaela**  
**Știolică Florin**  
**Nemeș Vasile**  
**Ciuraru Remus**

**ÎNCHIEIERE DIN CAMERA DE CONSILIU  
din data de 20 iulie 2012**

Având drept obiect soluționarea cererii privind îndreptarea unor erori materiale, de lămurire a dispozitivului Hotărârii arbitrale nr. 8/2012 și de repunere a cauzei pe rol, formulată de către Societatea Română de Televiziune (SRTV) și înregistrată cu nr. 353 din 19 iulie 2012

La întâlnirea care a avut loc la sediul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor (ORDA) din Calea Victoriei nr. 118, sectorul 1, municipiul București, au fost prezenți următorii arbitri:

- Tănăsescu Mihai Alexandru
- David Alice Mihaela
- Nemeș Vasile
- Ciuraru Remus
- Știolică Florin

Luând în examinare cererea formulată de către SRTV, completul arbitral constată că motivele invocate prin cererea de îndreptare privesc chestiuni ce vizează fondul cauzei și nu pot fi soluționate decât prin exercitarea căilor de atac prevăzute de lege.

În ceea ce privește solicitarea de repunere a cauzei pe rol, față de stadiul procesual actual, în sensul că instanța arbitrală s-a pronunțat, sentința arbitrală a fost redactată și comunicată Regiei Autonome Monitorul Oficial spre publicare, completul constată că cererea este tardiv formulată.

Instanța arbitrală apreciază ca fiind întemeiată solicitarea SRTV de rectificarea încheierii de ședință din data de 5 iulie 2012, fila a 5-a, alineatul ultim, în care au fost în mod eronat consemnate susținerile SRTV cu privire la remunerația stabilită cu Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM), în sensul că aceasta este de 110.000 lei + TVA, și nu de 110 lei + TVA, așa cum greșit s-a menționat în încheiere.

Arbitri  
**Tănăsescu Mihai Alexandru**  
**David Alice Mihaela**  
**Nemeș Vasile**  
**Ciuraru Remus**  
**Știolică Florin**

**EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI**



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,  
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București  
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București  
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,  
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

